

1-go Stycznia. Uroczystość obrzezania Pana Naszego Jezusa Chrystusa. | 1

Posłuchaj

()

(Działo się roku Pańskiego pierwszego).

1-go Stycznia. Uroczystość obrzezania Pana Naszego Jezusa Chrystusa. | 2

LEKCYA (Galat. rozdz. 3, wiersz 23; rozdz. 6, wiersz 2).

Bracia! przedtem, niż przyszła wiara, byliśmy pod zakonem strzeżenia, będąc zamknieni ku tej wierze, która miała być objawiona. A przetoż zakon pedagogiem naszym był w Chrystusie, abyśmy z wiary byli usprawiedliwieni. Lecz gdy przyszła wiara, nie jesteśmy już pod pedagogiem, albowiem wszyscy synami Bożymi jesteście przez wiarę, która jest w Chrystusie Jezusie. Bo którzykolwiek jesteście ochrzczeni w Chrystusie, oblekliście się w Chrystusa. Nie jest Żyd, ani Greczyn, nie jest niewolnik, ani wolny, nie jest mężczyzna, ani niewiasta, albowiem wszyscy wy jedno jesteście w Chrystusie Jezusie. A jeśliście wy Chrystusowi, tedyście nasieniem Abrahamowem, dziedzicami według obietnicy. A mówię, jak długo dziedzic jest dziecięciem, nic nie jest różny od sługi, będąc panem wszystkiego, ale jest pod opiekunami i sprawami aż do zamierzonego czasu od ojca.

EWANGELIA (Łuk. rozdział 2, wiersz 21).

Gdy się spełniło ośm dni, iżby obrzezano Dzieciątko, nazwane jest Imię Jego Jezus, które było mianowane od Anioła pierwej, niżli się w żywocie poczęło.

Krótką Ewangelią, ale wiele w niej nauki.

Pan Bóg wybrałszy Sobie z pomiędzy wszystkich narodów jeden, który miał przechować wiarę w prawdziwego Boga i z którego miał się narodzić Zbawiciel, nakazał aby obrzezanie było znakiem odróżniającym każdego, kto do tego narodu wybranego należy. Był to obrządek Starego Zakonu, któremu podlegało każde nowonarodzone dziecko, tak jak w Nowym Zakonie każde powinno być ochrzczone, — a zawisł był na zadaniu lekkiego cięcia nowonarodzonemu, przez które oczyszczało się niejako jego ciało ze zmyły grzechu pierworodnego.

Syn Boży poczęty za sprawą Ducha świętego w przeczystym łonie Niepokalanej Dziewicy, nie podlegał wcale prawu takowemu. Poddął mu się jednak, aby stawszy się człowiekiem, w pierwszej tajemnicy przeniążniejszego życia Swojego przedstawić nam wzór najgłębszej, jaka być może, pokory. Bo w istocie cóż to za niezmierny, za niepojęty ludzkim rozumem akt pokory spełnia Pan nasz najdroższy! Święty nad Świętymi, Syn Boga żywego, i jako Bóg, Bogu we wszystkim równy, poddaje się prawu i obrządkowi ściągającemu się do grzeszników, i przez to stawia się zupełnie na równi z nimi! Chce przed ludźmi uchodzić za istotę w oczach Boskich obrzydliwą, On, który jest jasnością Ojca przedwiecznego, drugą Osobą Trójcy Przeniążniejszej, chwałą i rozkoszą Nieba całego. Najświętszy z najświętszych, owszem Ten, który jest źródłem i dawcą wszelkiej w Niebie i na ziemi świętości, chce uchodzić za istotę najgorszą, bo grzechem skalaną. Ten, w którego piękność wpatrując się Anieli, niebieskich radości doznają, chce być policzonym pomiędzy stworzenia najszeptniejsze, bo taką jest każda dusza przed jej oczyszczeniem. Ten, którego godność jako Boga najwyższego, wszystkie godności bez żadnej miary i porównania nieskończenie przechodzi, poniża się aż do tego stopnia, że raczy kłaść się na równi z najpodlejszą istotą, bo nic

tak nie upodla duszy jak grzech, chociażby najmniejszy. O, cóż to więc za poniżenie, cóż to za pokora jaśniej w Panu Jezusie w tem Jego poddaniu się przykazaniu Obrzezania, równajacem Go na pozór z każdym człowiekiem, grzechem skalanym!

Lecz był i drugi powód, dla którego uczynił to kochany nasz Zbawca, a znowu w tej pierwszej tajemnicy życia Jego objawiający nam niezmierną miłość ku ludziom, która Go z Nieba na ziemię sprowadziła. Syn Boży tak gorąco pragnął, aby za nas cierpieć i Krew Swoją Przenajświętszą za nas wylać, że nie czeka aż to uczyni w męce Swojej, ale zaledwie żyć rozpoczyna, a już Mu do tego pilno. Wtedy już mógł powtórzyć te słowa Swoje, wyrzeczone dopiero później przed samą bolesną Męką Jego, a jakby całą niepojętą Jego ku ludziom miłość w sobie streszczające: Mam być chrztem krwawym ochrzconym: to jest Mękę i śmierć ponieść dla zbawienia ludzi, a jakom jest uciśniony, to jest z jakąż niecierpliwością wyglądam aż się wykona. (Łuk. | 12, 50). Pierwszą i więc tę sposobność i chwyta Pan nasz chciwie. Jeszcze z Przenajśw. Rąk Matki Swojej nie zstąpił na ziemię, a już miłość Jego ku ludziom przywodzi Go do tego, żeby za nas cierpieć; już najśodsze Serce Jego zaraz w najpierwszych chwilach Jego życia, tej miłości chce nam przedstawić dowody aż przez Krwi Swej Przenajświętszej przelanie! I to był drugi powód, dla którego Pan Jezus poddał się bolesnemu obrządkowi Obrzezania.

Można więc powiedzieć, że od tej chwili i od dnia tego, którego dziś Kościół Boży obchodzi pamiątkę, rozpoczęło się odkupienie świata, i że Pan Jezus wchodził wtedy w wykonanie Boskiego i najmiłosierniejszego posłannictwa Swojego, jako Zbawcy rodu ludzkiego. W tym to dniu bowiem, przez pierwsze wylanie Przenajdroższej Krwi Swojej, po raz pierwszy spełnia święte Swoje posłannictwo.

W tym też dniu nadane Mu zostało Imię JEZUS, które właśnie znaczy Odkupiciel i Zbawiciel świata. Przy Zwiastowaniu bowiem Najświętszej Maryi Panny przez Archanioła Gabryela, gdy tenże Jej zapowiedział, iż stanie się Matką Syna Bożego, rzekł do Niej: Oto poczniesz w żywocie i porodysz Syna, a nazwiesz Imię Jego Jezus. (Łuk 1, 31).

Dzień więc dzisiejszy jest dniem Imienin Pana Jezusa, jest dniem, w którym się obchodzi uroczyście pamiątkę tego Przenajświętszego Imienia, o którym mówiąc Pismo Boże powiada: dlaczegoć Bóg wywyższył Go i darował Mu Imię, które jest nad wszelakie imię, aby na Imię Jezusowe wszelkie kolano klękało niebieskich, ziemskich i podziemnych (Filip 2, 9. 10), jest dniem przeznaczonym na szczególne uczczenie Imienia, w którego mocy wszystkie nasze prośby do Boga zasyłamy, a przez wzgląd, którego Pan Bóg wszystkie łaski Swoje zsyła na świat cały.

Takie więc te święte i ważne pamiątki do dnia dzisiejszego są przywiązane; a że, z szczególnego rozporządzenia Opatrzności, dzień ten był razem pierwszym dniem roku cywilnego według rachuby Rzymian, którzy gdy Kościół Boży zakładał się na ziemi, całemu światu prawa swoje dyktowali, przeto stał się on i pierwszym dniem roku chrześcijańskiego.

Godne więc to szczególnej uwagi, jak głębokich tajemnic pamiątka przypada w dniu dzisiejszym, który, jak jest pierwszym dniem, od którego rozpoczyna się rok kalendarza chrześcijańskiego, tak jest razem uroczystą pamiątką tajemnicy, w której, jak to wyżej powiedzieliśmy, przez pierwsze przelanie Przenajświętszej Krwi Swojej, Pan nasz najdroższy rozpoczyna wielką

sprawę odkupienia rodu ludzkiego. I znowu: jak jest pierwszym dniem historii Żywotów Świętych Pańskich, na każdy dzień roku przypadających i różne imiona noszących, tak jest dniem pamiątkowym przyjęcia Przenajświętszego Imienia Jezus przez Syna Bożego, który jest Święty nad Świętymi i wszelkiej świętości jedynym dawcą i początkiem.

Uroczystość też dzisiaj obchodzoną była od najdawniejszych czasów chrześcijaństwa. W pierwszych wiekach Kościoła, gdy istniejące podówczas pogaństwo swój Nowy Rok uroczystą rozpustą obchodziło, jak wszystkie swoje bałwochwalcze obrządki, chrześcijanie w przeciwieństwie takowej w tej porze obrazy Bożej dzień ten ostrą pokutą odznaczeni. Lecz gdy wiara chrześcijańska rozszerzyła się i utrwaliła na świecie, święto dzisiaj poczęto obchodzić w sposób, w jaki obchodzą się wszystkie inne Kościoła Bożego uroczystości. Papież Benedykt XIV pisze, że do wieku trzynastego zwyczaj był w dniu dzisiejszym dwie Msze święte odprawiać: jedną o tajemnicy obrzezania Pańskiego, a drugą o Najświętszej Maryi Pannie. Dlatego teraz, chociaż zwyczaj ten jest już zniesiony, w pacierzach jednak tej uroczystości i Mszy świętej wiele jest ustępów odnoszących się do Matki Bożej. Nie godziłoby się bowiem, mówi wyżej przytoczony Papież, aby w obchodzie pamiątki tak wielkiej tajemnicy życia Jej Syna, pominiętą była Ta, która po Panu naszym Jezusie Chrystusie, największe ma prawo do naszej czci, uwielbienia, miłości i ufności.

Nauka moralna.

Z tego, coś o uroczystości dnia dzisiejszego przeczytał, poznać powinienes jak wielkich i świętych pamiątek jest ona pełną, a więc że ją obchodzić należy z tą pobożnością, z jaką każdy chrześcijanin dnia takowe uświęcać jest obowiązany. Niech ci, którzy więcej za pogańskim niż chrześcijańskim idą obyczajem, Nowy Rok od wesołych biesiad i płochych rozrywek zaczynają, ty zacznij go od serdecznego składania dziękczynień Panu Jezusowi za to, iż zaledwie żyć zaczął, a już za ciebie krew Swoją przenajdroższą przelał. Winszując zaś sobie i drugim tego głównie, że dla twojego i świata całego odkupienia, Bóg stawszy się człowiekiem, przyjął na Siebie Imię Jezus, proś Go, abyś przez to Przenajświętsze Imię, przez które w ciągu całego rozpoczynającego się roku kończyć będziesz wszystkie twoje modlitwy, wyjednywał sobie wszelkie potrzebne łaski, a to uciekając się zawsze do pośrednictwa Maryi, przez której płodne Dziewictwo, jak się Kościół w modlitwie dzisiejszej wyraża, przyszło nam zbawienie.

Modlitwa.

Boże, któryś płodnem Dziewictwem Najświętszej Maryi Panny, zbawienia wiecznego dla rodu ludzkiego nagrody zgotował, daj miłościwie, pokornie Cię prosimy, abyśmy we wszystkich potrzebach naszych doznali skutecznego pośrednictwa Tej, przez którąśmy zasłużyli otrzymać Dawcę życia wiekuistego, Pana naszego Jezusa Chrystusa,

który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha świętego, Bóg po wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

1-go Stycznia. Uroczystość obrzezania Pana Naszego Jezusa Chrystusa. | 10

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related